

Sygn. XXV C 1735/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Ogińska-Łągiewka
Protokolant:	Natalia Matuszewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2021 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. S. i V. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych M. S. i V. S. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 573 219,01 (sto trzydzieści sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt pięć 04/100) złotych wraz z odsetkami :

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 534 636,32 (pięćset trzydzieści cztery tysiące sześćset trzydzieści sześć 32/100) złotych od dnia 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 38 582,69 (trzydzieści osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt dwa 69/100) złotych od dnia 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanych M. S. i V. S. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 39 478,00 (trzydzieści dziewięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt osiem) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXV C 1735/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S. A. z siedziba w W. w dniu 26 marca 2018 r. złożył do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym skierowany przeciwko pozwanym M. S. oraz V. S., wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych solidarnie kwoty 534.636,32 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty, kwoty 1.090,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 37.492,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 7.166,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzone przez powoda kwoty pieniężne wynikają z zawartej przez strony umowy kredytu nr (...) z dnia 20 października 2008 r., zmienionej aneksem nr 1 z dnia 4 listopada 2008 r., aneksem nr 2 z dnia 24 listopada 2008 r. oraz aneksem z dnia 1 lipca 2011 r., zaś strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na

niej obowiązku terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. (pozew wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 3-9)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Referendarz sądowy, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Okręgowego w Warszawie. (postanowienie z dnia 12.04.2018 r. – k. 11)

W piśmie procesowym z dnia 14 czerwca 2018 r. stanowiącym odpowiedź na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu, powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych kosztów postępowania, w tym kwoty 17,00 zł tytułem poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 157,44 zł. Ponadto powód sprostował żądanie pozwu w zakresie dat i wysokości naliczania odsetek, wskazując, że odsetki umowne za okres korzystania z kapitału należne są: w wysokości 2,03 % od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia 8 grudnia 2016 r., w wysokości 2,13 % od dnia 9 grudnia 2016 r. do dnia 8 marca 2017 r. i w wysokości 2,29 % od dnia 9 marca 2017 r. do dnia 5 czerwca 2017 r. w kwocie 1.090,57 zł wraz z dalszymi odsetkami wskazanymi w pozwie, natomiast odsetki za opóźnienie naliczane są od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14,00 % od dnia 17 maja 2017 r. do dnia 5 czerwca 2018 r., w wysokości 10,00 % od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia 8 marca 2018 r. w kwocie 37.789,17 zł wraz z dalszymi odsetkami wskazanymi w pozwie. Ponadto powód zmienił żądanie pozwu w zakresie odsetek karnych – wniósł o zasądzenie kwoty 37.789,17 zł z tytułu odsetek karnych w miejsce mylnie wpisanej w petitum pozwu kwoty 37.492,12 zł wraz z odsetkami wskazanymi w treści pozwu; prawidłowa kwota odsetek karnych na dzień 8 marca 2018 r. wynosi 37.789,17 zł (taką kwotę wskazał powód w uzasadnieniu pozwu, wyciągu z ksiąg banku oraz rozliczeniu). (pismo procesowe powoda z dnia 14.06.2018 r. – 15-15v)

Postanowieniem z dnia 30 maja 2020 r. tut. Sąd zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 2 zd. 2 k.p.c. (postanowienie z dnia 30.05.2020 r. – k. 136)

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2020 r. tut. Sąd podjął zawieszone postępowanie i na podstawie art. 143 k.p.c. w zw. z art. 144 § 1 k.p.c. ustanowił dla pozwanych, których miejsce pobytu nie jest znane, kuratora procesowego w osobie J. K. – pracownika sądu Okręgowego w Warszawie, XXI Wydziału Pracy celem reprezentowania praw pozwanych w niniejszym procesie, a na podstawie art. 144 § 2 k.p.c. o ustanowieniu kuratora dokonał ogłoszenia publicznie w budynku tut. Sądu i Urzędzie Dzielnicy U. (...) W. na okres jednego miesiąca. (postanowienie z dnia 03.07.2020 r. – k. 154)

W odpowiedzi na pozew kurator procesowy pozwanych w osobie J. K. wniosła o oddalenie powództwa w niniejszej sprawie, kwestionując roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości. Kurator wskazała, iż czynność prawna polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 k.c.) wobec niedoręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pozwanym, jak i poprzedzającej tę czynność wezwania do zapłaty. Z ostrożności procesowej kurator podniosła zarzut przedawnienia, a nadto wniosła o zbadanie ważności zawartej przez strony umowy kredytowej. (odpowiedź na pozew – k. 169-170)

W piśmie procesowym z dnia 2 listopada 2020 r. powód podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko w niniejszej sprawie. Strona powodowa zakwestionowała zarzut nieskuteczności wypowiedzenia przez powoda umowy kredytowej, wskazując, iż powód wysłał oświadczenie o wypowiedzeniu umowy na inny adres niż wskazany w umowie, ponieważ w dniu 16 sierpnia 2011 r. otrzymał od obu pozwanych oświadczenia ze wskazaną aktualizacją danych adresowych. Jeżeli chodzi o wysokość roszczenia powoda, to podano, iż powód przedłożył już wyciąg z ksiąg banku oraz rozliczenia do umowy kredytowej, z którego wynika szczegółowy sposób zarachowania spłat dokonanych przez pozwanego oraz wysokość zadłużenia z umowy kredytowej, w tym jaka kwota została przekazana na poczet kapitału oraz odsetek umownych oraz odsetek karnych, natomiast strona pozwana nie przedstawiła własnych wyliczeń ani nie przedłożyła żadnych potwierdzeń wpłat, które mogłyby zaprzeczyć treści wyciągu oraz raportu. Również podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia jest w ocenie powoda bezzasadny, bowiem strona pozwana w żaden sposób nie uzasadniła tego zarzutu. Powód zakwestionował także wniosek strony pozwanej o zbadanie ważności

spornej umowy kredytowej, gdyż pozwani w żaden sposób nie precyzują tego wniosku, nadto nie podnoszą żadnych okoliczności ani powodów, które miałyby świadczyć o nieważności spornej umowy, a to na nich spoczywa ciężar wykazania tych okoliczności. (pismo procesowe powoda z dnia 02.11.2020 r. – k. 175-178)

Do chwili zamknięcia rozprawy stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 22 października 2008 r. pozwani M. S. oraz V. S. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. – Oddział (...) umowę kredytu nr (...), na mocy której bank udzielił pozwanym kredytu w kwocie 507.737,51 złotych. Kredyt ten przeznaczony był w wysokości 500.000,00 zł na zakup nieruchomości na rynku wtórnym, w wysokości 234,00 zł na opłaty okołokredytowe oraz w wysokości 7.503,51 zł na kredytowaną składkę ubezpieczenia stawki bazowej LIBOR CHF (pkt III części szczególnej umowy). Parametry przedmiotowego kredytu przedstawiały się następująco: waluta kredytu CHF, system spłaty rat kredytu - raty równe, a okres kredytowania wynosił 600 miesięcy, wypłatę kredytu miała nastąpić w transzach, a jako termin ostatecznej spłaty kredytu wskazano 7 grudnia 2058 r., marża banku w dniu udzielenia kredytu wynosiła 2,2 %, natomiast docelowa marża banku wynosiła 1,2 %, a całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy kredytowej wynosił 969.356,51 zł, procentowanie kredytu w dniu jego udzielenia wynosiło 4,91 % (pkt IV części szczególnej umowy). Zgodnie z § 3 ust. 11 części ogólnej umowy, uruchomienie kredytu następuje w złotych polskich (PLN) przy jednoczesnym przeliczeniu w dniu wypłaty na walutę w części szczególnej umowy (IV) zgodnie z kursem kupna dewiz obowiązującym w banku w dniu uruchomienia. Zgodnie z § 4 części ogólnej umowy, w celu ewidencjonowania kredytu bank otworzył specjalny rachunek, a spłata wszelkich zobowiązań z tytułu niniejszej umowy miała być dokonywana w złotych na ww. rachunek, zgodnie z przesłanym kredytobiorcom harmonogramem spłat. Zgodnie z § 5 części ogólnej umowy, oprocentowanie kredytu jest zmienne, a na jego wysokość na dzień sporządzenia umowy składa się suma indeksu bazowego dla waluty i marży banku zgodnie z częścią szczególną umowy (IV). W myśl § 9 części ogólnej umowy, bank może wypowiedzieć umowę kredytu m. in. w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do kredytobiorcy listem poleconym nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania ww. wezwania. W § 10 ust. 2 lit. c. znalazło się oświadczenie kredytobiorcy, iż otrzymał on regulamin, zapoznał się z nim i zaakceptował warunki w nim zawarte (w szczególności zapisy dotyczące warunków i konsekwencji zmiany waluty kredytu, sposobów i terminów ustalania stopy procentowej i oprocentowania kredytu, metody i terminów ustalania kursu wymiany walut, metody ustalania wysokości rat spłaty oraz warunków aktualizacji harmonogramu spłat), otrzymał informację o terminie i sposobie wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy kredytu, jest świadomy ryzyka związanego ze zmianą kursu waluty indeksacyjnej w stosunku do złotego (jako czynnika determinującego wysokość zadłużenia oraz wysokość rat spłaty) w całym okresie kredytowania i akceptuje to ryzyko. Zgodnie z § 12 ust. 2 części ogólnej umowy, w sprawach nieuregulowanych ww. umową stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, Prawa Bankowego oraz regulaminu. Zgodnie z § 1 umowy, określenia w niej użyte miały mieć znaczenie nadane im w „Regulaminie (...) w W. – Oddział (...) (zwanym dalej Regulaminem), stanowiącym załącznik do niniejszej umowy i będącym jej integralną częścią. (d: umowa kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do CHF z 22.10.2008 r. – k. 36-39)

Regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W. – Oddział (...), który stanowił załącznik do przedmiotowej umowy kredytu, przewidywał, że uruchomienie kredytu (lub jego transzy) denominowanego do waluty obcej następuje w PLN przy jednoczesnym przeliczeniu uruchomionej kwoty w dniu wypłaty na walutę wskazaną w umowie kredytu wg kursu kupna danej waluty ustalonego przez Bank w aktualnej Tabeli Kursów (§ 11 ust. 7) oraz że w przypadku kredytu denominowanego kursem waluty obcej harmonogram spłat kredytu jest wyrażony w walucie kredytu, a kwota raty spłaty obliczana jest według kursu sprzedaży dewiz, obowiązującego w Banku na podstawie obowiązującej w Banku (...) z dnia spłaty (§ 12 ust. 7). Tabelę Kursów zdefiniowano w Regulaminie jako tabelę kursów kupna / sprzedaży walut (...) Banku S.A. obowiązującą o godz. 9:30 w dniu, w którym następuje operacja (§ 2 lit. o). (d: Regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W. – Oddział (...) k. 41-46)

W dniu 6 listopada 2008 r. strony zawarły sporządzony w dniu 4 listopada 2008 r. aneks nr 1 do ww. umowy kredytowej, na mocy którego zmieniono kwotę udzielonego pozwanym kredytu na 450.234,00 zł oraz niektóre inne parametry kredytu. (d: aneks nr 1 z dnia 06.11.2008 r. – k. 47-48)

Następnie strony zawarły sporządzony w dniu 24 listopada 2008 r. aneks nr 2 do ww. umowy kredytowej, na mocy którego zmieniono rachunek przeznaczony do spłaty kredytu. (d: aneks nr 1 z dnia 24.11.2008 r. – k. 50-50v)

Następnie w dniu 26 lipca 2011 r. strony zawarły sporządzony w dniu 1 lipca 2011 r. aneks do ww. umowy kredytowej, na mocy którego ponownie zmieniono niektóre parametry kredytu. (d: aneks z dnia 26.07.2011 r. – k. 52-53)

W piśmie z dnia 26 lipca 2011 r. wysłanym do pozwanego banku pozwani zawarli oświadczenie dotyczące aktualizacji ich danych adresowych, wskazując, iż ich aktualny adres zameldowania i adres do korespondencji to: ul. (...), (...)-(...) W.. (d: oświadczenie dotyczące aktualizacji danych osobowych wraz z załącznikami – k. 179-182)

Pozwani spłacali regularnie przedmiotowy kredyt do dnia 5 lutego 2017 r., następnie zaprzestali terminowego spłacania rat kredytu. (d: historia spłat rat kredytowych – k. 72-109v)

Powodowy bank w związku z powstaniem zaległości w spłacie przedmiotowego kredytu skierował do pozwanych (na adres ul. (...), (...)-(...) W.) wezwania do zapłaty z dnia 15 lutego 2017 r., nadane na poczcie w dniu 20 lutego 2017 r., wzywając ich, pod rygorem wypowiedzenia umowy, do uregulowania na wskazany rachunek bankowy w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia ww. wezwania całości wskazanej kwoty zaległości obejmującej na dzień sporządzenia ww. pisma następujące kwoty: - 436,63 USD tytułem należności kapitałowej; - 487,78 USD tytułem odsetek umownych; - 4,31 USD tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej; - 1,74 USD + 3,14 PLN tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z zapisami umownymi oraz Tabelą Opłat i Prowizji, na które składają się opłaty za czynności windykacyjne 1,74 USD + 3,14 PLN. (d: wezwania do zapłaty z dnia 15.02.2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 55-58)

Pismami z dnia 10 kwietnia 2017 r. (wysłanymi na adres ul. (...), (...)-(...) W.) powodowy bank w związku z nieuregulowaniem przez pozwanych zaległości w spłacie przedmiotowego kredytu wypowiedział im przedmiotową umowę kredytową z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia ww. pisma. Równocześnie powodowy bank w ww. pismach podał, iż w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stanie się wymagalna i podlegała będzie natychmiastowemu zwrotowi na wskazany rachunek bankowy. Ww. pisma z dnia 10 kwietnia 2017 r. nie zostały jednak podjęte przez pozwanych w terminie. (d: oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z dnia 10.04.2017 r. wraz z potwierdzeniami nadania – k. 59-65v)

Pismami z dnia 28 czerwca 2017 r., nadanymi na poczcie w dniu 4 lipca 2017 r. na adres ul. (...), (...)-(...) W., powodowy bank wystosował do pozwanych ostateczne wezwania do zapłaty, w terminie 7 dni od daty doręczenia ww. wezwań, całej należności wynikającej z umowy kredytu, na którą składały się następujące kwoty: 536.461,32 zł tytułem należności kapitałowej, 1.090,57 zł tytułem odsetek umownych, 2.235,26 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej oraz 0,00 zł + 3,54 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z zapisami umownymi oraz Tabelą Opłat i Prowizji. (d: ostateczne wezwania do zapłaty z dnia 28.06.2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 67-71)

W dniu 9 marca 2018 r. zadłużenie pozwanych z tytułu umowy kredytu nr (...) wynosiło łącznie 573.219,01 zł i składało się z następujących kwot: 534.636,32 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał), 1.090,57 zł z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału (w wysokości 2,03 % od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia 8 grudnia 2016 r., w wysokości 2,13 % od dnia 9 grudnia 2016 r. do dnia 8 marca 2017 r., w wysokości 2,29 % od dnia 9 marca 2017 r. do dnia 5 czerwca 2017 r.) oraz 37.789,17 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14 % od dnia 17 maja 2017 r. do dnia 5 czerwca 2018 r. i w wysokości 10,00 % od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia 8 marca 2018 r. (d: wyciąg z ksiąg rachunkowych banku – k. 16)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z przywołanych powyżej dokumentów, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne, jako że nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości ani nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód dochodził w niniejszej sprawie należności z tytułu wypowiedzianej umowy kredytu hipotecznego nr (...) w wysokości 534.636,32 zł tytułem należności głównej (niespłaconego kapitału), w wysokości 1.090,57 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału kredytu oraz w wysokości 37.492,12 zł tytułem odsetek karnych, wraz z odsetkami liczonymi za okresy szczegółowo wskazane w pozwie. Natomiast reprezentujący stronę pozwaną kurator procesowy w odpowiedzi na pozew podnosił, iż czynność prawna powodowego banku polegająca na wypowiedzeniu pozwanym umowy jest nieważna (art. 58 k.c.) wobec niedoręczenia pozwanym oświadczenia o wypowiedzeniu umowy i poprzedzającego tę czynność wezwania do zapłaty, ponadto z ostrożności procesowej kurator podniósł zarzut przedawnienia, a także wniósł o zbadanie ważności zawartej przez strony umowy kredytowej.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż podstawę prawną roszczenia powoda stanowi przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej.

Zgodnie z § 9 umowy kredytowej, bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu m. in. w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do kredytobiorcy listem poleconym kredytobiorca nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania ww. wezwania. Szczegółowe uprawnienia i obowiązki stron oraz warunki wypowiedzenia umowy kredytu określał regulamin.

W tym miejscu wskazać należy, iż stan faktyczny niniejszej sprawy był pomiędzy stronami de facto bezsporny. Strona pozwana wprawdzie wnosila w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa w całości, jednakże nie zawarła w nim żadnych merytorycznych ani formalnych zarzutów kwestionujących zasadność dochodzonego przez stronę powodową roszczenia. W ocenie Sądu wyżej omówione okoliczności faktyczne dotyczące zawarcia przez stronę spornej umowy kredytowej, faktu wypłaty pozwanym środków finansowych z tytułu tej umowy, dokonywania przez pozwanych spłat rat kredytu przez okres niemalże 10 lat, a następnie powstania po ich stronie zaległości w dalszej spłacie kredytu oraz skutkującego tym wypowiedzenia przez powodowy bank umowy kredytowej i wezwania pozwanych do spłacenia pozostałej kwoty kapitału kredytu wraz z odsetkami i kosztami nie były sporne ani kontestowane przez stronę pozwaną. Sąd przyjął je konsekwentnie za prawdziwe, zwłaszcza że powód wykazał te wszystkie okoliczności za pomocą odpowiednich dowodów z dokumentów, a ponieważ strona pozwana tym okolicznościom nie zaprzeczyła, skutkowało to przyjęciem ich przez Sąd za prawdziwe w myśl art. 230 k.p.c.

W ocenie Sądu strony niewątpliwie łączyła umowa kredytu indeksowanego do CHF przewidziana przez art. 69 ust. 1 ustawy, która przewidywała w § 9 umowy ważne powody (m. in. w postaci nieterminowej spłaty), uprawniające powoda do wypowiedzenia umowy. Zaistnienie tych ważnych powodów miało miejsce w niniejszej sprawie i jako okoliczność faktyczna nie było kontestowane. Z tej też przyczyny powództwo należało uznać za skuteczne co do zasady.

Zdaniem Sądu zarzut pozwanej dotyczący nieskuteczności (a co najmniej polegający na kwestionowaniu ważności) wypowiedzenia umowy z uwagi na niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 75c ust. 1 ustawy Prawo bankowe, okazał się chybiony.

Zgodnie z treścią art. 75c ust. 1 ustawy, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W judykaturze wskazuje się, że bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. Zgodnie z określoną ustawą procedurą w pierwszej kolejności powód winien jest doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 ustawy oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna stosownie do art. 58 § 1 k.c. (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 stycznia 2019 r., sygn. akt V ACa 93/18, LEX nr 2668705).

Z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, że powodowy bank w związku z powstaniem po stronie pozwanych zaległości w spłacie przedmiotowego kredytu skierował do nich na wskazany przez nich aktualny adres (tj. ul. (...), (...)-(...) W.) wezwania do zapłaty z dnia 15 lutego 2017 r., nadane na poczcie w dniu 20 lutego 2017 r., wzywając ich, pod rygorem wypowiedzenia umowy, do uregulowania na wskazany rachunek bankowy w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia ww. wezwania całości wskazanej kwoty zaległości. Wezwanie to poprzedzało wypowiedzenie umowy z dnia 10 kwietnia 2017 r. i również zostało wysłane na wskazany przez pozwanych ich aktualny adres. Następnie pismami z dnia 28 czerwca 2017 r., również wysłanymi na ww. adres ul. (...), (...)-(...) W., powód, w związku z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy kredytowej, ostatecznie wezwał pozwanych do zapłaty, w terminie 7 dni od daty doręczenia ww. wezwań, całej należności wynikającej z umowy kredytu. Zatem wypowiedzenie przez powoda przedmiotowej umowy kredytowej nastąpiło skutecznie, dlatego też nie może być mowy, jak to podnosiła strona pozwana, że czynność prawna powodowego banku polegająca na wypowiedzeniu pozwanych umowy jest nieważna (art. 58 k.c.) wobec niedoręczenia pozwanych oświadczenia o wypowiedzeniu umowy i poprzedzającego tę czynność wezwania do zapłaty.

Jak wynika natomiast z przedstawionego przez stronę powodową wyciągu z ksiąg rachunkowych banku, na dzień 9 marca 2018 r. zadłużenie pozwanych z tytułu umowy kredytu nr (...) wynosiło łącznie 573.219,01 zł i składały się na nie następujące kwoty: 534.636,32 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał), 1.090,57 zł z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału (w wysokości 2,03 % od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia 8 grudnia 2016 r., w wysokości 2,13 % od dnia 9 grudnia 2016 r. do dnia 8 marca 2017 r., w wysokości 2,29 % od dnia 9 marca 2017 r. do dnia 5 czerwca 2017 r.) oraz 37.789,17 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14 % od dnia 17 maja 2017 r. do dnia 5 czerwca 2018 r. i w wysokości 10,00 % od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia 8 marca 2018 r.

Strona pozwana natomiast nie zakwestionowała w żaden sposób prawidłowości powyższego wyliczenia zadłużenia pozwanych. Wprawdzie z jednoznacznego brzmienia art. 95 ust. 1a Prawa bankowego wynika, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych w postępowaniu cywilnym nie ma mocy dokumentu urzędowego, jednakże nie pozbawia to tego dokumentu mocy dowodowej i wiarygodności jako dokumentu prywatnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 czerwca 2016 r., I ACa 1758/15, LEX Nr 2106880).

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż strona pozwana nie podjęła żadnej inicjatywy dowodowej, nie zakwestionowała skutecznie dochodzonego przez powoda roszczenia, jak również nie podważyła wiarygodności ani rzetelności przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg bankowych oraz innych dokumentów, należało uznać, że powód wykazał istnienie dochodzonego roszczenia.

Wobec powyższego Sąd w punkcie pierwszym sentencji wyroku zasądził na rzecz powoda od pozwanych solidarnie kwotę 573.219,01 zł, na którą to kwotę złożyły się kwota 534.636,32 zł tytułem należności głównej (niespłaconego

kapitału), kwota 1.090,57 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału kredytu oraz kwota 37.492,12 zł tytułem odsetek karnych.

Także roszczenia odsetkowe strony powodowej zasługiwały na uwzględnienie.

Stosownie bowiem do art. 481 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). Natomiast zgodnie z 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W konsekwencji, mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, jak również treść łączącej strony umowy, Sąd uznał żądanie pozwu w zakresie odsetek za uzasadnione. Jako że strona powodowa wniosła także o zasądzenie na swoją rzecz od kwoty 534.636,32 zł odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty, Sąd zasądził odsetki umowne od ww. kwoty zgodnie z żądaniem strony powodowej. Natomiast skoro strona powodowa zarówno od kwoty 1.090,57 zł, jak też od kwoty 37.492,12 zł żądała zasądzenia odsetkami ustawowych za opóźnienie od dnia 9 marca 2018 r. do dnia zapłaty, zatem Sąd odsetki ustawowe za opóźnienie za żądany przez stronę powodową okres zasądził od sumy ww. kwot 1.090,57 zł oraz 37.492,12 zł, tj. od kwoty 38.582,69 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty strony powodowej złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 28.661,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w wysokości 10.800,00 zł, ustalonej stosownie do § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

Mając na uwadze całokształt powyższych rozważań, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.